

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2021/1776**z dnia 5 października 2021 r.****zmieniająca decyzję 2009/791/WE upoważniającą Republikę Federalną Niemiec do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 395 ust. 1 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE regulują prawo podatnika do odliczenia podatku od wartości dodanej (VAT) nałożonego na dostarczane mu towary i świadczone na jego rzecz usługi wykorzystywane na potrzeby opodatkowanych transakcji podatnika. Republikę Federalną Niemiec (zwaną dalej „Niemcami”) upoważniono do wprowadzenia środka stanowiącego odstępstwo, mającego na celu wyłączenie z prawa do odliczenia podatku VAT nałożonego na towary i usługi wykorzystywane w ponad 90 % do celów prywatnych podatnika lub jego pracowników lub ogólnie do celów innych niż prowadzenie przedsiębiorstwa lub do działalności niebędącej działalnością gospodarczą.
- (2) Pierwotnie decyzją Rady 2000/186/WE ⁽²⁾ upoważniono Niemcy do wprowadzenia i stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 6 i 17 dyrektywy Rady 77/388/EWG ⁽³⁾ do dnia 31 grudnia 2002 r. Decyzją Rady 2003/354/WE ⁽⁴⁾ upoważniono Niemcy do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 17 dyrektywy 77/388/EWG do dnia 30 czerwca 2004 r. Decyzją Rady 2004/817/WE ⁽⁵⁾ przedłużono to upoważnienie do dnia 31 grudnia 2009 r.
- (3) Decyzją Rady 2009/791/WE ⁽⁶⁾ upoważniono Niemcy do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 168 dyrektywy 2006/112/WE. Po kolejnych przedłużeniach upoważnienie to wygasa z dniem 31 grudnia 2021 r.
- (4) Dyrektywą Rady 2009/162/UE ⁽⁷⁾ wprowadzono do dyrektywy 2006/112/WE art. 168a w celu ograniczenia odliczenia do udziału procentowego rzeczywistego wykorzystania do celów działalności gospodarczej, a tym samym skuteczniejszego stosowania zasady, zgodnie z którą odliczenie powstaje jedynie w zakresie, w jakim dane towary i usługi są wykorzystywane do celów działalności gospodarczej podatnika. Artykuł 1 decyzji 2009/791/WE został zmieniony celem włączenia odniesienia do art. 168a dyrektywy 2006/112/WE. Tytuł decyzji 2009/791/WE musi zatem również odnosić się do art. 168a dyrektywy 2006/112/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Rady 2000/186/WE z dnia 28 lutego 2000 r. upoważniająca Republikę Federalną Niemiec do zastosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 6 i 17 szóstej dyrektywy 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 59 z 4.3.2000, s. 12).

⁽³⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145 z 13.6.1977, s. 1).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2003/354/WE z dnia 13 maja 2003 r. upoważniająca Niemcy do wprowadzenia specjalnych środków stanowiących odstępstwo od art. 17 szóstej dyrektywy 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych (Dz.U. L 123 z 17.5.2003, s. 47).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 2004/817/WE z dnia 19 listopada 2004 r. upoważniająca Niemcy do wprowadzenia specjalnych środków stanowiących odstępstwo od art. 17 szóstej dyrektywy 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych (Dz.U. L 357 z 2.12.2004, s. 33).

⁽⁶⁾ Decyzja Rady 2009/791/WE z dnia 20 października 2009 r. upoważniająca Republikę Federalną Niemiec do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 283 z 30.10.2009, s. 55).

⁽⁷⁾ Dyrektywa Rady 2009/162/UE z dnia 22 grudnia 2009 r. zmieniająca niektóre przepisy dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 10 z 15.1.2010, s. 14).

- (5) Pismem, które wpłynęło do Komisji dnia 19 lutego 2021 r., Niemcy wystąpiły do Komisji z wnioskiem o upoważnienie do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE (zwanego dalej „szczególnym środkiem”) w celu całkowitego wyłączenia z prawa do odliczenia podatku VAT nałożonego na towary i usługi, które są wykorzystywane przez podatnika w ponad 90 % do jego użytku prywatnego lub do celów innych niż prowadzenie przedsiębiorstwa, w tym do działalności niebędącej działalnością gospodarczą (zwanym dalej „wnioskiem”). Do wniosku załączono sprawozdanie dotyczące stosowania szczególnego środka, w tym weryfikację stosowanego wskaźnika proporcji w odniesieniu do prawa do odliczenia VAT zgodnie z art. 2 decyzji Rady 2009/791/WE.
- (6) Na podstawie art. 395 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2006/112/WE pismami z dnia 17 marca 2021 r. Komisja przekazała wniosek pozostałym państwom członkowskim. Pismem z dnia 18 marca 2021 r. Komisja zawiadomiła Niemcy, że posiada wszystkie informacje konieczne do rozpatrzenia wniosku.
- (7) Zdaniem Niemiec szczególny środek okazał się bardzo skuteczny, jeśli chodzi o uproszczenie poboru VAT oraz zapobieganie uchylaniu się od opodatkowania i unikaniu opodatkowania. Szczególny środek ogranicza obciążenie administracyjne przedsiębiorstw i administracji podatkowych, ponieważ nie ma potrzeby monitorowania późniejszego wykorzystania towarów i usług, do których zastosowano wyłączenie z odliczenia w chwili ich nabycia. Należy zatem upoważnić Niemcy do dalszego stosowania tego środka szczególnego w kolejnym ograniczonym okresie, tj. do dnia 31 grudnia 2024 r.
- (8) W przypadku gdy Niemcy uznają za konieczne przedłużenie tego okresu po 2024 r., powinny do dnia 31 marca 2024 r. przedłożyć Komisji wniosek wraz ze sprawozdaniem dotyczącym stosowania przedmiotowego szczególnego środka, które powinno obejmować weryfikację stosowanego wskaźnika proporcji.
- (9) Szczególny środek nie wpłynie negatywnie na zasoby własne Unii z tytułu VAT.
- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2009/791/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2009/791/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Decyzja Rady 2009/791/WE z dnia 20 października 2009 r. upoważniająca Republikę Federalną Niemiec do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej”;

- 2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Niniejsza decyzja traci moc z dniem 31 grudnia 2024 r.

Ewentualny wniosek o przedłużenie środka stanowiącego odstępstwo określonego w niniejszej decyzji przedkłada się Komisji do dnia 31 marca 2024 r.

Do takiego wniosku dołącza się sprawozdanie dotyczące stosowania tego środka, obejmujące weryfikację stosowanego wskaźnika proporcji dotyczącego prawa do odliczenia VAT na podstawie niniejszej decyzji.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Federalnej Niemiec.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 5 października 2021 r.

W imieniu Rady
A. ŠIRCELJ
Przewodniczący
